

בס"ד כז' תשרי ה'תשע"ו
 הדלקת נרות - 17:57
 צאת השבת - 18:47
 רבנו תם - 19:26
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 786
 @ "מברכין החודש", לא אומרים "צדקתך".
 @ ר"ח חשוון יחול בימים שלישי ורביעי הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה,
 לפרנסה טובה לבשורות טובות ולגשמים בעיתם, אמן.
 @ ביום שישי ג' חשוון אזכרה למרן הראשלי"צ **עובדיה יוסף זצ"ל**

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטיד"ן: "כה אמר"
 (ישעיה מב')

פרשת בראשית
"בסימנא טבא"

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלטייני הפרשה:
 <- סדר בריאת העולם - "יהי אור".
 <- יצירת האדם - נזר הבריאה.
 <- באה שבת באה מנוחה.
 <- יצירת ה"עזר כנגדו".
 <- חטא אכילת הפרי ועונשו.
 <- ריב קין והבל - ראשיתו קנאה ואח"כ שנאה ובסופו רצח.
 <- ראשיתם של יושבי אוהל ומקנה תופשי כינור ועוגב.
 <- תקופת למד וחונך.
 <- "האכזבה" - "כי נחמתני כי עשיתים".
"יהיה ערב ויהי בקר"
 מרמז שאצל ישראל הולך תמיד היום אחר הלילה ואצל
 הגויים הולך הלילה אחר היום, ועוד רמז: שכלל ישראל
 בהתחלה הם בבחינת לילה והוא הגלות, ואח"כ יהי להם
 אור וטוב. אצל הגויים בהתחלה הם בבחינת יום יש עולם
 הזה ובסוף יהיה להם לילה כמושי"כ "לעשות נקמה בגוים".

"יהיה ערב ויהי בקר"
 מה עולל היה זה, כאשר עשתה חוה לעצמה סייג וגדר
 למצוות האלוקים? אדרבא, הלא נאמר במשנה ועשו סייג
 לתורה (אבות א'): ברם, כשעושה לו אדם סייג למצווה,
 עליו לומר כי על דעת עצמו הוא עושה זאת, ולא לומר:
אמר אלוקים לא תאכלו ולא תגעו. שכן על עשייתה סייג
 כציווי הבורא קיים האיסור: **לא תוסיף על דבריו.**
"כמה חרה לך ולמה תפלו פניך?"
"מידת הקנאה, היא המעבירה את האדם על דעתו!
 אדם מוכן להפסיד אלפי שקלים, בודעו כי איש לא
 נצחו, אך, כשרואה את חברו מנצח ונוטל ממנו ממונו,
 זאת אינו יכול לסבול. וזה מה שנאמר אצל קין "למה
 חרה לך ולמה נפלו פניך?"! מה היא אם כן השאלה כאן?
 הרי לפני כן מסופר כי ה' לא שעה אל מנחתו?! אלא,
 השאלה הייתה כאן לקין: "האם הנך עצוב, כי לא
 קיבלתי את מנחתך, או שמא משום שקיבלתי את
 מנחתו של הבל...?"

"יהיה ערב ויהי בקר"
 מה עולל היה זה, כאשר עשתה חוה לעצמה סייג וגדר
 למצוות האלוקים? אדרבא, הלא נאמר במשנה ועשו סייג
 לתורה (אבות א'): ברם, כשעושה לו אדם סייג למצווה,
 עליו לומר כי על דעת עצמו הוא עושה זאת, ולא לומר:
אמר אלוקים לא תאכלו ולא תגעו. שכן על עשייתה סייג
 כציווי הבורא קיים האיסור: **לא תוסיף על דבריו.**
"כמה חרה לך ולמה תפלו פניך?"
"מידת הקנאה, היא המעבירה את האדם על דעתו!
 אדם מוכן להפסיד אלפי שקלים, בודעו כי איש לא
 נצחו, אך, כשרואה את חברו מנצח ונוטל ממנו ממונו,
 זאת אינו יכול לסבול. וזה מה שנאמר אצל קין "למה
 חרה לך ולמה נפלו פניך?"! מה היא אם כן השאלה כאן?
 הרי לפני כן מסופר כי ה' לא שעה אל מנחתו?! אלא,
 השאלה הייתה כאן לקין: "האם הנך עצוב, כי לא
 קיבלתי את מנחתך, או שמא משום שקיבלתי את
 מנחתו של הבל...?"

"יהיה ערב ויהי בקר"
 מה עולל היה זה, כאשר עשתה חוה לעצמה סייג וגדר
 למצוות האלוקים? אדרבא, הלא נאמר במשנה ועשו סייג
 לתורה (אבות א'): ברם, כשעושה לו אדם סייג למצווה,
 עליו לומר כי על דעת עצמו הוא עושה זאת, ולא לומר:
אמר אלוקים לא תאכלו ולא תגעו. שכן על עשייתה סייג
 כציווי הבורא קיים האיסור: **לא תוסיף על דבריו.**
"כמה חרה לך ולמה תפלו פניך?"
"מידת הקנאה, היא המעבירה את האדם על דעתו!
 אדם מוכן להפסיד אלפי שקלים, בודעו כי איש לא
 נצחו, אך, כשרואה את חברו מנצח ונוטל ממנו ממונו,
 זאת אינו יכול לסבול. וזה מה שנאמר אצל קין "למה
 חרה לך ולמה נפלו פניך?"! מה היא אם כן השאלה כאן?
 הרי לפני כן מסופר כי ה' לא שעה אל מנחתו?! אלא,
 השאלה הייתה כאן לקין: "האם הנך עצוב, כי לא
 קיבלתי את מנחתך, או שמא משום שקיבלתי את
 מנחתו של הבל...?"

פִּנְתַּי הַגִּבּוֹרִים וְהַפְתָּגְמִים
נְקַטְף בְּאֵבֹו = נִפְטַר, הַשֵּׁיב נִשְׁמְתוּ לְקְדוּשׁ -
פְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹדוֹ צָעִיר. אַב = צִמַּח צָעִיר.
דוּגְמָה: לְבָנוּ נְחֻמָּץ כְּפֶאֱשֶׁר נִוְדַע לָנוּ עַל כָּל צָעִיר
שֶׁנִּקְטָף בְּאֵבֹו.
מְקוֹר: "עוֹדְנוּ בְּאֵבֹו לֹא יִקְטָף, וְלִפְנֵי כָל-חֲצִיר
יִיבֵשׁ" [איוב ח, יב]. (ניבונכו)

פִּנְתַּי הַגִּבּוֹרִים וְהַפְתָּגְמִים
נְקַטְף בְּאֵבֹו = נִפְטַר, הַשֵּׁיב נִשְׁמְתוּ לְקְדוּשׁ -
פְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹדוֹ צָעִיר. אַב = צִמַּח צָעִיר.
דוּגְמָה: לְבָנוּ נְחֻמָּץ כְּפֶאֱשֶׁר נִוְדַע לָנוּ עַל כָּל צָעִיר
שֶׁנִּקְטָף בְּאֵבֹו.
מְקוֹר: "עוֹדְנוּ בְּאֵבֹו לֹא יִקְטָף, וְלִפְנֵי כָל-חֲצִיר
יִיבֵשׁ" [איוב ח, יב]. (ניבונכו)

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסיון מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

מחלקת חבובת חודנית יבנה

ארגון "ועתה כתבו לכם"

שמחה להזמין את תושבי יבנה והסביבה לכנס ענק וטקס הליקת מלגות שייתקיים א"ה ביום ראשון כ"ה תשרי תשע"ז (11.10.2015 למניינם) במתנ"ס נאור שז"ר (ליד ביה"ס סיני) בתוכנית:

פתיחת שערים בשעה 18:15
תפילות ערבית ודברי תורה בשעה 18:30
בשעה 19:00
מרן הראשון לציון הרב הראשי לישראל הרב יצחק יוסף שליט"א
המרא דאתרא הר"ה רבי דוד אבוהצירא שליט"א
ועוד רבנים השייכים

את הערב ילווה הזמר אהרן דזאל ולהקתו

"בניד כשתלי זתים" - חינוך

המילה **אחריות** היא מילה מדהימה (כמו כל השפה העברית): היא מתחיל ב- **א** ומסתיימת ב- **ת**, והכוונה היא שכשמישהו לוקח אחריות, היא צריכה להיות כוללת מההתחלה ועד הסוף. הוא לא מחפש אשמים ולא "שותפים" לצרה.

לעיתים רבות אנחנו נוטים להאשים את ילדינו בבעיות שלנו ובטוחים שכל התופעות הרעות בהם הננו מעורבים נגרמות אף באשמתם של אחרים. אנחנו מעדיפים להסיר מעלינו את החובה והעול שבעשיית דבר-מה ומנסים להטיל אותה על כתפי אחרים. כדי להסיר מעלינו את האחריות או אומרים לעצמנו שהמטב בו אנחנו נמאים אינו תוצאה של מעשינו אלא תוצאה של גורמים חיצוניים נוספים. כדאי במוקדם להעביר ולחנך את ילדינו לאחריות ולא לנסות ולהעביר את האחריות המיידית למעשיהם לזמנים מאוחרים. על מנת לקחת אחריות יש קודם להכיר ולקבל את עצמנו. לכולנו יתרונות, חסרונות, פחדים וחולשות. ברגע שנכיר בכל אלה, נדע גם להעריך את יתרונותינו. לקיחת אחריות פרושה שעלינו לקבל את עצמנו כמו שאנחנו, קבלה שלמה, ובו בזמן לשפר את הניתן לשפר בחינוך לילדנו.

מרכות ואיחולים לפסח

למיכאל ושיירן בלמס
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לנחמיה ורחל ישראל ולגאולה בלמס מנב"ת שיורו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות
 לאלי וירדנה בוסאי הי"ו שתורמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף ז"ל לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיברכו ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות ושירור נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לגיל לאור ולשיר

זיכוי הרבים
 לבחורי ישיבה היקרים השוקדים על לימודם **דרושים מגהץ קיטור ומקרר תקינים**. המעוניינים לתרום יזכו לברכה. פרטים במערכת העלון **054-7743834**
בחורי הישיבה יתפללו לזכות התורמים

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מרכות ואיחולים לפסח

ליעקב ואוריה ישראלי
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לדוד וזהבה ישראלי ולרב ניסן ויפה ישראלי שיורו נחת מיוצאי חלציהם

מרכות ואיחולים לפסח

ברכה והצלחה לילדינו
 מנשה קפשי"אן זכות התהילים תגן בעדו שיזכה בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. שיתברך בכל מילי דמיטב יתגשמו כל משאלות ליבו לטובה וירוה נחת מיוצאי חלציו

מרכות ואיחולים לפסח

לאיתן ורונית דורון
 בהגיע שובל נ"י למשפוחת. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו. וברכה והצלחה **למשה ושושנה דורון הי"ו ליהודה וסילביה זלצר הי"ו**

מרכות ואיחולים לפסח

ליעקב ויורה זיסים
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. ותרנו נחת מכל יוצאי חלציהם

ברכה והצלחה
 שבתאי ושרה בוסאי זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות

לעיני הצנועה והעונה
רבקה עמרני
 בת אלעזר ז"ל ביום חמישי ב' חשוון פקידת שנתה

לעיני מרן הראשלי"צ
עובדיה יוסף
 בן יעקב וגורגיה ז"ל יום ששי ג' חשוון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל ישראל

ברכה והצלחה
 לאהרון וצביה ז' רפ"י שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. שיתברכו בכל מילי דמיטב יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וירוה נחת מכל יוצאי חלציהם

פסורה אסחת
ככל לאורי מתוכה
 בית המדרש "זחל לאור" פתוח לציבור הלומדים **בכל ערב שבת** משעה 21:00-23:00 **וכן ביום שבת כל היום**. הלימוד בקומת הקרקע. לרשות הלומדים כל סוגי הגמרות וההלכות

ברכה והצלחה
 שבתאי ושרה בוסאי זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות

שבת שלום זמבודק

לעיני לוי נשמת :		בריאות והחלמה איתנה :	
יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל מרדכי יעקובי בן ציפורה ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה יצחק שלומי בן דבורה ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל אברהם הגזוני בן יעקב ז"ל מסעודה ביטון בת רחל ז"ל	זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דודי בת פרי יצחק ז"ל אסתר נג'אני בת שרה ז"ל מרים דאודי בת מורווארי ז"ל טובה הרוני בת שאוקט ז"ל שרה נסימי בת ביבי ז"ל נהיית מוסאי בת פרי יצחק ז"ל קריינא דבורה בת יואל ז"ל	אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת שרה מוסאי בת סרוור מנב"ת סיגלית-סמדור כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדיני בת חוה מנב"ת מרים ועלני בת גולשן מנב"ת	שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרים הי"ו
מרדכי לארי ז"ל בת שלמה ושרה שיחיו	מרדכי לארי ז"ל בת שלמה ושרה שיחיו	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני משיב הרוח ומוריד הגשם

"משיב הרוח ומוריד הגשם", הוא שבח להשם יתברך, שאנו אומרים אותו בימות החורף, בתפלת העמידה, בברכת "מחיה המתים". וכפי שמופיע בכל הסידורים.

מתחילין לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" החל מתפילת מוסף של חג שמחת תורה, והזכרה זו, אינה שאלה ובקשה על הגשם, אלא היא שבח להשם יתברך, ולכן הזכרה זו נקראת "גבורות גשמים", שמדברת מענין גבורותיו של השם יתברך בעולמו.

מדוע מזכירים משיב הרוח דוקא בברכת מחיה המתים?

אמרו בגמרא (ברכות לג.), שמוזכרין גבורות גשמים ("משיב הרוח") בברכת "אתה גבור", שהיא ברכת "מחיה המתים", משום שהיא ברכה על תחיית המתים, ומתוך שירידת גשמים שקולה כנגד תחיית המתים, לפיכך קבעו בתחיית המתים. ושאלת גשמים ("ותן טל ומטר לברכה"), קבעו בברכת השנים, משום שברכת השנים היא ברכה על פרנסה, וירידת גשמים גם היא ענין פרנסה לעולם.

א. טעה ולא אמר משיב הרוח ומוריד הגשם, אם נזכר קודם שאמר הברכה מחיה המתים אומר במקום שזוכר רק שלא יהא באמצע ענין, כגון אם נזכר לאחר שאמר ומקיים אמונתו אומר גם כן לישני עפר ואומר משיב הרוח, מי כמוך. ואם רוצה יכול לומר לגמרי "משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיים". אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים הברכה מחיה המתים, צריך לחזור לראש תפלת שמונה עשרה (ולא סגי שיתחיל אתה גבור, כי ג' ברכות הראשונות כחזאן לרש"י לענין זה, שאם סיים הברכה שלא כהוגן צריך לחזור לראש התפלה). טעה במעריב של פסח או בשחרית או במוסף ולא אמרו, אין צריך לחזור.

ב. במקומות שאומרים בקיץ משיב הרוח ומוריד הטל, אם טעה ואמר כן גם בחורף, אם לא נזכר עד לאחר שאמר ברוך אתה ה', גומר הברכה מחיה המתים, ואין צריך לחזור בשביל הזכרת גשם, כיון שכבר זכר טל, ואך אם נזכר מקודם שאמר את השם, אומר במקום דסלקא ענינא מוריד הגשם.

ג. אם טעה בקיץ ואמר משיב הרוח ומוריד הגשם, אם נזכר קודם שאמר הברכה מחיה המתים, חוזר ומתחיל אתה גבור וכו' (ואין זאת מדין חזרה, אלא כדי שתהא הברכה ניכרת שאינו אומר בה משיב הרוח ומוריד הגשם), אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים מחיה המתים חוזר לראש התפלה. אם לא אמר רק משיב הרוח ולא אמר מוריד הגשם, אינו מזיק כלל ואומר מכלכל חיים. אם טעה במעריב או בשחרית של שמיני עצרת ואמרו, אין צריך לחזור לראש.

ד. אם טעה ולא אמר טל ומטר, אם נזכר קודם שסיים הברכה מברך השנים, אומר שם ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבוענו... וחותרם כראוי, ואם לא נזכר עד לאחר שחתם הברכה מתפלל להלן. ובתוך ברכת שמע קולנו, אחר ריקם אל תשיבנו, אומר ותן טל ומטר לברכה כי אתה שומע תפילה...

ואפילו אם לא נזכר אז רק אחר שאמר ברוך אתה, כל שלא אמר עדיין את השם, יכול לומר ותן טל ומטר לברכה כי אתה שומע. אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים הברכה שומע תפלה, חוזר ומתחיל ברוך עלינו, ואם לא נזכר עד לאחר שאמר את הפסוק יהיו לרצון וגו', חוזר לראש התפלה.

ה. טעה בקיץ ואמר טל ומטר, חוזר ומתחיל ברוך עלינו, ואם לא נזכר עד לאחר שאמר את הפסוק יהיו לרצון השני, חוזר לראש התפלה.

"מכל מלמד השכלתו..."

כח הדיבור - פרשת בראשית

"בראשית ברא אלהים" = ס"ת אמת כן נברא העולם. "והארץ הייתה תהו ובהו" = ס"ת צוה את העולם לסדר. "וחשך" אותיות **חוש**, כך זה שאין סדר ואור. "ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור ויבדל בין האור ובין החשך". אומר רש"י: ראהו כי טוב ואין נאה לו ולחשך להיות בערבוביא. כמה מוסר צריכים לקחת עם ישראל. א. לא להתערבב עם הגויים. ב. להיות אור לגויים בערבות הדדית ואחדות ואהבה אחד לשני. גם בני התורה עליהם להיות אור לאחרים שעדיין לא זכו. מלמדת הפרשה איך האדם צריך לבנות את חייו. בתוך הרחם תהו ובהו, אין סדר, חושך, מים מעל מים מתחת, וכשנולד יוצא מהחשך ומגלה את האור ומתחיל להבין את מהות החיים ומבדיל בין האור ובין החושך, ממים עכורים למים של תורה, מבדיל בין יום ובין לילה ומהו תפקידו של האדם בעולמו, כל זאת על פי התורה הקדושה וחוקיה ונעשה שותף לקדוש ברוך הוא בבריאת העולם ומגיעה השבת הקדושה שובת ממלאכתו ומדיבורו ביום יום ונח ומתענג בה ולעתיד לבוא נח ומתענג גם בעולם הבא... "ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזרע זרע עץ פרי". אומר רש"י שיהא טעם העץ כטעם הפרי והיא לא עשתה כן, לפיכך נתקלל האדם על עוונתו נפקדה גם היא על עוונה ונתקללה. עץ פרי אותיות **יפר** כך כל אחד אשר יפר את חוקי התורה מסתכן בקללה. "ותוצא הארץ דשא עשב מזרע למינהו ועץ פרי" = ר"ת **פועל** נהיה והחל לעבוד את האדמה בעצמו שנאמר "בזעת אפיק תאכל לחם". נשים לב שהעץ הוא חלק מרכזי בפרשה. סביבו אדם וחיה והנחש אשר השיאם לאכול מעץ הדעת. פעמים שאדם הוא עץ השדה או שעץ חיים למחזיקים בה ופעמים "ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה" = ר"ת **נחש**. ועוף יעופף רמז לכח הדיבור והעוף יוליך את הקול. "ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כצלמותנו וירדו הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ", אומר רש"י **וירדו** לשון **רדיו** ולשון ירידה. זכה, רודה בחיות ובהמות, לא זכה, נעשה ירוד לפנייהם והחיה מושלת בו והכל תלוי באדם. "ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו" אותיות **בנו צלם**, דהיינו אנטנו מצלמים את מעשינו וגם לזכור שכל אדם נברא בצלם ולהיזהר בכבודו. "וייצר ה' אלוהים את האדם עפר מן האדמה". ומדוע מן האדמה? שיהיה עניו ואם יתגאה יאמרו לו יתוש קדמך. "ויפח באפיני נשמת חיים" = ס"ת **חותם**. תרגום אונקלוס רוח ממללא רמז לכח הדיבור. אותיות ממללא דהיינו הקלטה. **רוח** אותיות **חור** דהיינו אין חורים בהקלטה. **ממללא** אותיות **מאמלל** את האחרים בדיבורו, עתיד ליתן את הדין. לכן נשמת חיים ויהי האדם = ס"ת **תמים** נהיה עם ה' אלוקיך, לשם כך קיבלת דעה וכח הדיבור. "ויהי האדם לנפש חיה" נשים לב שיש רק תיבה אחת בין האדם לחיה והיא לנפש. רמז למידת הענוה ולמידת הגאווה. אם מחליט להיות האדם **לנפש** אותיות **לשפן** דהיינו תמיד בורח ממחלוקת מרעש ונחבא אל הכלים אז בחר ענוה. שנוכה להלך כל חייו **בסימנא טבא** אמן. (עבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

פנים מדהימה. היו שם הרבה מאוד אנשים שלווה מהם כספים, וגם הרבה אחרים שפתאום נהיו חברים שלו. כשירד מהאניה כולם ביקשו לראות את האוצר. הוא פתח את השק והסובבים כמעט התעלפו מהריח של תפוחי האדמה הרקובים. כולם חשבו שהוא השתגע. אחרי שכולם עזבו באכזבה, הציעה לו אשתו שיכנס למקלחת, בינתיים תחפש פסיכיאטר טוב. משום מה היא החליטה לנקות את השק המגעיל, לתדהמתה נפל משם יהלום אמיתי בגודל של ביצה ששרד את המסע שערך בעלה בחיפוש אחר "היהלומים האמתיים".

היא אמרה לבעלה: "אתה גאון, איך גרמת לכולם לעזוב אותך בכך שהחבאת יהלום בתוך תפוחי אדמה רקובים". הוא בכה. הם פנו ליהלומן שהציע מיליון דולר, הוא בכה. היהלומן העלה ל-10 מיליון דולר, אבל הוא בכה. היהלומן הציע 20 מיליון דולר וזו הצעה אחרונה, אבל הוא בכה. היהלומן המשיך להעלות, והוא המשיך לבכות, ולא בגלל שהמחיר היה נמוך מדי, אלא בגלל שהיה יכול בקלות להשיג יהלומים רבים, הרבה יותר גדולים, ובמקום זה הסתכן בחיפוש אחר תפוחי אדמה רקובים.

והמשל: אנו אותו אדם שהגיע מעולם הנשמות על מנת לאסוף יהלומים אשר נמצאים בזה העולם, שהם תורה, מצוות ומעשים טובים, אשר שווים הון תועפות בעולם הבא. הילידים הם היצר הרע והחברה שמסיתים ואומרים שהדבר האמיתי זה הנאות, במקום ללכת לבית הכנסת, בוא אתנו בשבת לים, במקום שיעור תורה, בוא למסיבה. בקיצור תפוחי אדמה רקובים שאינם שווים כלום בעולם הבא, רק בושה וביזיון.

כאשר אדם מגיע לעולם הבא ומגלה את האמת, כמה ערך יש למיעוט המצוות שהביא עמו, הוא מתחיל לבכות ומצטער למה בזבז זמנו לריק, הרי היה יכול לעשות עוד מצוות ובמקום זה הביא תפוחי אדמה רקובים.

חודש חשוון

חשוון - הוא החודש השני בשנה, והשמיני למניין החודשים שמתחיל מניסן. חודש זה נקרא בשם "בול", כמו שנאמר (מלכים א' ו'): "ובשנה האחת עשרה בירח בול, הוא החודש השמיני, כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו". ונקרא "בול" לפי שבחודש זה העשב בלה בשדה ובוללץ לבהמה מהבית, כלומר: מערבבים לה מרעה מן המספוא אשר בבית. יש אומרים שהוא מלשון "בול", שבחודש זה מתחילה החרישה והזריעה.

יש אומרים מלשון "מבול", שבחודש זה יורדים על הרוב גשמים הרבה. ובמדרש אמרו, מפני שבחודש זה התחיל המבול, לכך נגזר עליו שיהא בו מטר וגשם למכביר. ונתקבל השם "חשוון" שעלה עם הגולים מבבל, שכך אמרו חז"ל: "שמות חודשים עלו מבבל".

עני אחד מצא מפה לאוצר הנמצא ב"אי היהלומים". הוא לווה כספים כדי לשכור אניה עם רב חובל שיקח אותו לשם, אך בדרך, לפני שהגיעו, היתה בים סערה חזקה, הרוח שברה את הספינה וכל אנשי הצוות טבעו בים, רק מיודענו הצליח לתפוש בחתיכת קרש אשר הובילה אותו לחוף, מחוסר הכרה.

כאשר התעורר, הוא לא זכר הרבה, אבל זכר שהגיע לאי כדי להביא אוצר. הוא קם, ולתדהמתו מגלה שכל האבנים שיש בחוף אינם אבנים, אלא יהלומים, אבנים טובות ומרגליות. הוא מוציא שק, ומתחיל למלא. בינתיים שומע מיודענו צחקוקים מהשיחים, הוא חושב שהוא מדמיין, אולי זה מהמכה שקיבל בראש, וממשיך לאסוף. קול הצחקוק גובר, ומבעד לשיחים יוצאים ילדים כושים עם עצם באף.

האורח מפחד, אבל הם לא תוקפים, הם פשוט צוחקים. הוא שואל מה קרה? והם עונים: "אתה משוגע, אוסף אבנים". הוא אומר שאלו אינם אבנים, אלא יהלומים. הילידים רק צוחקים עליו יותר, עד שאחד מהם אומר לו: "שמע, באי שלנו אכן יש יהלומים, אבל הם לא מפוזרים ככה על החוף". שאל האיש: "היכן היהלומים וכיצד הם נראים?", ענו לו, שאחרי יער הקופים הפראיים ישנה ביצה גדולה, אח"כ יש הר געש פעיל, מאחוריו ישנה חלקת אדמה, חופרים ומוצאים כדורים בצבע חום בהיר שלוקחים אותם ומבשלים, עושים מהם "פירה", ואפשר אפילו לעשות מהם "ציפס".

האיש רצה ללכת לשם, להשיג את האוצר, אבל הזהירו אותו - הרבה כבר ניסו, רק אחד חזר, הביא שני "יהלומים" וכיום הוא מיליונר.

הוא רוקן את תכולת השק, והחל ללכת ביער הקופים, שם הכיר מקרוב כמה קופים שרדפו אחריו, הוא הצליח לברוח. כשהגיע לביצה, ראה שאין ברירה, צריך להיכנס למים. הוא קפץ למים ושחה לו לאיטו לעבר הצד השני של הביצה. מהר מאוד שינה לסגנון שחיה חתירה כאשר ראה מאחוריו להקה של תנינים שלא אכלו עדיין ארוחת בוקר. הוא הצליח לברוח מהם ולהגיע להר הגעש, טיפס עליו והרגיש שהר הגעש עומד להתפרץ תוך זמן קצר, לבסוף הצליח להגיע לחלקת האדמה, חפר בידיים והצליח להוציא שמונה "יהלומים" גדולים ויקרים והכניסם לתוך השק. הוא היה כה מאושר עד ששכח לרגע שהר הגעש עומד להתפרץ, הרעשים מההר הזכירו לו.

הוא לקח מהר את השק, וכאשר ירד מהצד השני, ראה שיורדת אחריו לָבָה מההר. ההר מתפרץ, הוא רץ במהירות מדהימה עד שהגיע לביצה, שניה לפני שהלבה הרתחת הגיעה אליו. הוא שכח לרגע שהביצה שורצת תנינים, אבל הם הזכירו לו, הוא הצליח לברוח. גם ביער, הצליח לברוח מהקופים שגם הם רצו "יהלומים".

הוא הגיע לילידים באפיסת כוחות, אך כוחותיו שבו אליו עם קריאות ההתפעלות מצד הילידים. "אתה גיבור, אתה עשיר", אמרו כולם כאשר ראו את כל ה"יהלומים".

איכשהו, הצליח ה"מיליונר" לחזור לביתו, לאחר כמה חודשים, עם ה"אוצר". בנמל חיכתה לו קבלת